CUADRO SINÓPTICO II

Ofrece el tenor de varios textos del Targum palestino comparándolos con el correspondiente texto del Pseudojonatán. El signo < (falta) quiere decir que falta también en Onqelos, y las palabras subrayadas de Ps indican que Onqelos utiliza las mismas palabras que el Pseudojonatán.

Siglas:

N = Neofiti.

605 = es un fragmento de Targum palestinense que encontramos y copiamos en la Biblioteca del Seminario Teológico Judío de Nueva York; está escrito en una hoja doble de papel, pertenece a la colección Elkan Natán Adler (n.º 2587.6) y lleva en el catálogo manuscrito preparado por Moses Lutzki, el n.º 605, ff 6-7. Contiene el Targum palestino a Ex 14,13.14; 14,29-15,2; 17,15.16; 19,1-8. Lo acabamos de publicar en el Homenaje a Rinaldi (Milán), en el artículo «Deux nouveaux fragments du Targum Palestinien» (II) (1).

F = ms F de la Geniza del Cairo, editado en *MdW* II.

110 = ms 110 de la Biblioteca Nacional de París, según edición de M. Ginsburger.

Ps = Pseudojonatán, según edición de M. Ginsburger.

656 = es un fragmento del Targum palestino a Ex 15,3-8; 19,7-14, que pertenece a la Colección Elkan Natán Adler (n.º 656). Está escrito en una hoja doble con una caligrafía utilizada por los primeros impresores italianos de libros hebreos. Copió este fragmento McIntosh hace muchos años y jamás llegó a publicarlo. Según la descripción del mismo McIntosh es un ms completamente puntuado con vocales y acentos; a pesar de la pequeñez del fragmento, utiliza nada menos que 16 acentos distintos. Tanto las vocales como los acentos se emplean frecuentemente de forma rara y extravagante. Que sepamos, nadie lo ha publicado.

2755 = ms de la Colección Elkan Natán Adler, que publiqué en *Sefarad*, 15, 1955, pp 33s. Es un nuevo fragmento del ms E de *MdW* II.

D = ms de la Geniza de El Cairo, editado en *MdW* II.

E = ms E de la Geniza de El Cairo, editado en *MdW* II.

(1) *Studi sull'Oriente e la Bibbia offerti al P. Giovanni Rinaldi*, Génova 1967, pp 178-183.

EXODO 19

v 1

N	בירחא	תליתיא	בזמן	אפיקתהון	דבני	ישראל
605	ב[	]ה		לאפקותהון	דבני	ישראל
F	בירחה	ת[ליתאה	לזמן	אפקותהו]ן	דבני	יש̆
110	בירחא	תליתאה	לזמן	אפקותהון	דבני	ישראל
Ps	בירחא	תליתאה	<	לאפקות	בני	ישראל

N	פריקין	מן	ארעא	דמצרים	היך	זמן	יומא	הדין			עלו
605	פריקין	מן	ארעא	מצרים	היך	זמן	יומא	הדין			את[ ]
F	פריקין	מן	ארעה	דמצדים,	היך	זמן	[יומה	דין]			עלו
110	פריקין	מן	ארעא	דמצרים	היך	זמן	יומא	דין			עלו
Ps	<		מארעא	דמצרים	<	<	ביומא	הדין	בחד	לירחא	אתו

N	למדברא	דסיני:
605	למדברא	דסיני:
F	למדברא	דסיני:
110	למדברא	דסיני:
Ps	למדברא	דסיני:

v 2

N	ונטלו	מן	רפידים	ואתון	למדברא	דסיני	ושרון	במדברא
605	ונטלו		מרפידים	ואתון	מד[ ]	דסיני	ושרון	במדברא
F	ונטלו	מן	רפידים	ואתו	למדברה	דסיני	ושרון	במדברא
110	ונטלו		מרפידים	ואתו	למדברא	דסיני	ושרון	במדברא
Ps	ונטלו		מרפידים	ואתו	למדברא	דסיני	ושרו	במדברא

N	וכוינו	תמן	ישראל			כל	קבל	טורא:
605	וכוינו	תמן	ישראל			קב[		]
F	ושרון	תמן	יש̆			כליה	לקבל	טורא:
110	וכוינון	תמן	בני ישראל			כל	קבל	טורא:
Ps	ושרא	תמן	ישראל	בלב	מייחד	כל	קביל	טוורא:

v 3

N	ומשה	סלק	למתבע	אולפן	מן	קדם	ייי	וקרא	ליה
605	ומשה	סליק	למתבע	אולפן	מן	קד[		]	ליה
F	ומשה	סליק	למתבוע	אולפן	מן	קודם	ייי	וקרא	ליה
110	ומשה	סליק	למיתבע	אולפן	מן	קדם	ה׳	וקרא	ליה
Ps	ומשה	סליק	ביומא תניינא לריש טוורא					וקרא	ליה

N	דבירה	דייי	מן	טורא	למימר	כדין	תימר	לדבית
605	דיבירי	דאדני			למימר	כדין	תאמר	לדבית
F	דברי	דייי	מן	טורה	למימר	כדן	תימר	לאנשי ביתיה
110	דבריה	דה׳	מן	טוורא	למימר	כדין	תימר	לאנשי ביתיה
Ps	<	ה׳	מן	טוורא	למימר	כדנא	תימר	לנשיא דבית

N	יעקב	ותתני	לשבטא	דבני	ישראל:
605	יעקב	ותתני	לשבטייה	דבני	ישראל:
F	דיעקב	ותתני	אולפן לכנישתהון	דבני	יש̆:
110	דיעקב	ותתני	לשבטיא	דבני	ישראל:
Ps	יעקב	ותתני	לבית		ישראל:

v 4

N	אתון	חמיתון	ית	קלא דעבדית	למצריי	וטענית	יתכון	
605	אתון	חמית[ ]		מה די אתפרעית	מן מצראי	וטענית	יתכון	על
F	אתון	חמיתון	ית	מה די אתפרעת	מן מצראי	וסבלת	יתכון	על
110	אתון	חמיתון	ית	מא דאתפרעית	מן מצראי	וטענית	יתכון	על
Ps	אתון	חמיתון		מה די עבדית	למצראי	וטענית	יתכון	על

N	בענני	איקר	שכינתי		על כנפי נשירין	קלילין	וקרבית
605	ענני	יקר	שכינתי	סבילין היך	על גפי נשרי[ן]		וקרבית
F	עננין			קלילין היך	על כנפי נשרין		וקרבית
110	ענני	יקר	שכינתי	היך	על גדפי נשרין	קלילין	וקריבית
Ps	ענני	<	<	הי	כעל גדפי נשרין	מן פילוסין	ואובילית

יתכון לאתר בית מוקדשא למעבד תמן פיסחא ובההוא ליליא אתיבית יתכון לפלוסין ומתמן קריבית

N	יתכון	לאולפן	אורייתי:
605	יתכון	לאולפן	אוריתי:
F	יתכון	לאולפן	אורייתי:
110	יתכון	לאולפן	אוריתי:
Ps	יתכון	לאולפן	אורייתי:

v 5

N	וכדון	אין	משמע	תשמעון	בקל	ממרי	ותטרון	ית
605	וכדון	אין	משמע	תשמעון	בקל	ממרי	ותטרון	ית
F	וכדון	אם	משמוע	תשמעון	בקל	מימרי	ותטרון	ית
110	וכדון	אי	·משמע	תשמעון	בקל	מימרי	ותטרון	ית
Ps	וכדון	אין	קבלא	תקבלון	<	למימרי	ותינטרון	ית

N	קיימי	ותהוון	לשמי	לעם	חביבין	היך	סגלה	מן כל
605	קיימי	ותהוון	לשמ[י]	עם	חביבין	היך	סגולה	מן כל
F	קימי	ותהוון	לשמי	לעם	חביבין	חיך	סגולה	מכל
110	קיימי	ותהוון	לשמי	עם	חביבין	והיך	סגלה	מכל
Ps	קיימי	ותהון	קדמי	<	חביבין	<	<	מכל

N	אמיה	ארום	דייי	היא	כל	ארעא:
605	אמייא	ארום	דאדני	הי[א]	כל	ארעא:
F	אומייא	ארום	לשמיה [דיי	היא]	כל	ארעה:
110	אומיא	ארום	דה׳	היא	כל	ארעא:
Ps	עממיא	דעל	אפי			ארעא:

v 6

N	ואתון	תהוון	לשמי	מלכין	וכהנין	ואמה	קדישא	אליין
605	ואתון	תהוון	לשמי	מלכין	וכהני[ן]	ואומא	קדישא	אילין

F	ואתון	תהוון	לשמי	מלכין	וכהנין	ואומה	קדישה	אליין	
110	ואתון	תהוון	קדמי	מלכין	וכהנין	ואומא	קדישא	אילין	שבח
Ps	ואתון	תהון	קדמי	מלכין	קטירי כלילא וכהנין	משמשין	ועם	קדיש	אילין

N	פתגמיא	די תמלל		עם	בני	ישראל:
605	דיביריא	די תמלל		עם	בני	ישראל:
F	דבירייא	די תמלל	משה	עם	בני	ישׁ:
110	דיבריא	דתמלל		עם	בני	ישראל:
Ps	פתגמייא	דתמליל		עם	בני	ישראל:

v 7

N	ואתא	משה		וקרא	לחכימי	עמא	וסדר	קדמיהון	ית	כל	
605	ואתא	משה		וקרא	לחכימי	עמא	וסדר	קדמיהון	ית	כל	
656								קדמיהון	ית	כל	שבח
F	ואתא	משה		וקרא	לחכימי	עמא	וסדר]	קומיהון	ית	כל	שבח
110	ואתא	משה		וקרא	לחכימי	עמא	וסדר	קומיהון	ית	כל	שבח
Ps	ואתא	משה	ביומא ההוא	וקרא	לסבי	עמא	וסדר	קדמיהון	ית	כל	

N	פתגמיא	האיליין	די פקד	יתיה		ייי:
605	דיביריא	האליין	די פקיד	יתיה	ממריה	דאדני:
656	דבריא	האלין	די פקיד	יתיה	מימרא	דייי:
F	דבירייה]	האליין	די פקד	יתיה	מימ̇	דיי:
110	דיבריא	האילין	דפקיד	יתיה	מימרא	דה':
Ps	פתגמייא	האלין	דפקדיה		<	ה':

v 8

N	ועגון	כל	עמא	כחדא	בלבא	שלמא	ואמר	כל	מה	דמלל	
605	ועגון	כל	עמא	כחדא			ואמרין	כל	מה	די מליל	מימריה
656	ועגון	כל	עמא	כחדא			ואמרין	כל	מה	דמליל	מימרא
F	ועגון]	כל	עמא	כחדה]	בלבה	שלמא	ואמרין	כל	מה	די מליל	ממרה
110	ועניין	כל	עמא	כחדא			ואמרו	כל		דמליל	מימרא
Ps	ואתיבו	כל	עמא	כחדא			ואמרו	כל	<	דמליל	<

N	ייי	נעבד	וחזר	משה	ית	מליהון	דעמא	בצלו	קדם	ייי:
605	דיוי	נעביד	וחזד	משה	ית	פתגמי	עמא	בצלו	קדם	יוי:
656	דייי	נעביד	וחזר	משה	ית	מליהון	דעמא	בצלו	קדם	ייי:
F	דייי	נעב[יד.	וחזד	משה	ית]	פתגמי	עמא	בצלו	קודם	ייי:
110	דה'	ועביד	וחזר	משה	ית	מליהון	דעמא	בצלו	קדם	ה':
Ps	ה'	נעביד	ואתיב	משה	ית	פתגמי	עמא	<	קדם	ה':

GENESIS 37

v 20

N	וכדון	אתו	ונקטול	יתיה	ונטלק	יתיה	בחד	מן	גוביא
2755	וכדון	אתון	ונקטל	יתיה	ונטלקה	יתה	בחד	מן	גובייה
D									
110									
Ps	וכדון	אתו	וניקטליניה		ונירמניה		בחד	מן	גובייא

N	ונימר	חיוותא	בשתא	אכלת	יתיה	ונחמי	מה	יהווי
2755	ונימר	חיות	בישתה	אכלת	יתה	ונחמי	מן	[ה]
D	ונאמר	חיותא	בישתא	אכלת	יתה	ונחמי	מה	הוי
Ps	ונימר	חייתא	בישתא	אכלתיה		וניחמי	מה	יהי

N	בסופהון	דחלמוי:
2755	בסוף	חלמוי:
D	בסוף	חלמוי:
Ps	פשר	חלמוי:

v 21

N	ושמע	ראובן	ושזיב	יתיה	מן	ידיהון	ואמר	לא	נקטול
2755	ושמע	ראובן	[ושיזב	יתיה	מן	יד]הון	ואמר	לא	נקטול
D	[ו]שמע	ראובן	ושיזב	יתיה	מן	ידיהון	ואמר	לא	נקטל
Ps	ושמע	ראובן	ושיזביה		מן	ידיהון	ואמר	לא	נקטליניה

N	יתיה	ונתחייב	בנפשיה:
2755		דלא גתחייב	[
D	יתיה	ונתחיב	באדמיה:
Ps		דלא נתחייב	באדמיה:

v 22

N	ואמר	להון	ראובן	לא	תשפכון	אדם	זכיי	טלקו	יתיה
2755	ואמר]	להון	ראובן	לא	תשפכון	אדם	זכיי	[טל]וקו	יתה
D	ואמר	להון	ראובן	לא	תשפכון	אדם	זכי	ט[ליקו	יתי]ה
Ps	ואמר	להום	ראובן	לא	תשדון	אדם	זכאיי	טלוקו	יתיה

N	לגובא	הדין	די	במדברא	וידא	דקטולין	לא	תפשון (!)
2755	לגובה	הדין	דאית	במדברה	ויד	דקטלין	לא	תפשטון
D	לגו[בא]	הדין	דאית	במדברא	ויד	דקטולין	לא	תפשטון
Ps	לגובא	הדין		דבמדברא	ויד	דקטולין	לא	תושטון

N	ביה	מן	בגלל	למשיזבא	יתיה	מן	ידיהון	למחזרה
2755	ביה	מן	בגלל	למשיזבה	יתה	מן	י[דהון	ולמחז]רה
D	ביה	מן	בגלל	למשיזבה	יתיה	מן	ידיהון	למחזרא
Ps	ביה	בגין		לשיזבא	יתיה		מידיהון	לאתבותיה

N	יתיה		לוות	אבוי:
2755	יתה		לוות	אבוי:
D	יתיה	בשלם	לות	אבוי:
Ps			לות	אבוי:

v 23

N	והוה	כד	אתא	יוסף	לוות	אחוי	ואשלחו	ית			פרגודא
2755	והווה	כוון	דאתא	יוסף	לוות	אחוי	ואשלחו	ית			פרגודה
D	והוה	כדי	מטה	יוסף	לות	אחוי	ואשלחו	ית	יוסף	ית	פרגודיה
Ps	והוה	כד	אתא	יוסף	לות	אחוהי	ואשלחו	ית	יוסף	ית	פרגודיה

N			מציירה	די	עלוי:
2755	ית	פרגודה	מציירה	דהווה	עלוי:
D	ית	פרגודא	מציירא	דהוא	עלוי:
Ps	ית	פרגוד	מצייר		דעלוי:

v 24

N	ונסבו	יתיה	וטלקו		לגובא	וגובא	הווה	ריקן	לית		ביה	מיין:
2755	ונסבו	יתה	וטלקו	יתה	לגובה	וגובה	הווה	ריקן	לא	הווה	בה	מיין:
D	ונסבו	י[תית	וטלקו]	יתיה	[לגובא	וגובא]	הווה	ריקן	לא	הווה	ביה	מים:
Ps	ונסבוהי		וטלקו	יתיה	לגובא	וגובא		סריק	לית		ביה	מוי
							ברם	חיון	ועקרבין	הוו		ביה:

v 25

N	ויתבו	למיכל	לחם	ונטלו	עייניהון	וחמון	והא	סיעא
2755	ויתבו	למיכול	לחם	ונטלו	עיניהון	וחמון	והא	סיעה
D	ויתיבו	[למיכול]	לחם	ונטלו	[עיני]הון	וחמון	והא	סיעא
110								סיע[ה]
Ps	וחזרו	למיכול	לחמא	וזקפו	עיניהון	וחמון	והא	סיעא

N	דסרקין	דסרקעין	אתיא	מן	גלעדה	וגמלהון	טעונין	שעווה	
2755	דסרקאין		אתאין	מן	גלעד	וגמלהון	טענין	קטב	
D	דסרקאין		אתיא	מן	גלעדא	וגמליהון	טעינין	שעבא	
110	דסריקין								
Ps	דערבאין		אתיא	מגלעד		וגמליהון	טעינין	שעוה	ושרף

N	וקטף	ולטום	אזלין	לנחתה	למצרים:
2755	ושעבה	ולטום	אזלין	למחות	למצרים:
D	קטיף	ולטום	אזלין	[לאחתא]	למצרים:
110					
Ps	וקטף	לטום	מטילין	לאחתא	למצרים:

v 26

N	ואמר	יהודה	לאחוי	מה	ממון	אנן	מתהניין	ארום
2755	ואמר	יהודה	לאחוי	מה	הנייה	לן		ארום
D	ואמר	יהודה	לאחוי	מה	הניא	לן		ארום
Ps	ואמר	יהודה	לאחוהי	מה	הניית	ממון יהי לן		ארום

N	נקטול	ית	אחונן	ונכסי	ית	אדמיה:
2755	נקטול	ית	אחונן	ונכסי	ית	אדמה:
D	נקטל	ית	[אחו]נן	ונכסי	ית	אדמיה:
Ps	ניקטול	ית	אחונא	ונכסי	על	דמיה:

v 27

N	אתו		ונזבן	יתיה	לסרקעין	וידינן	לא	נפשט	ביה	
2755	אתון		ונזבנה	יתה	לסרקאי	ויד דקטולין	לא	נפשוט	ביה	
D	אתון	כען	ונזבן	[יתיה	לסר]קאי	וידינן	לא	[י]שלטן	ביה	
Ps	איתו		ונזבניניה		לערבאין	וידנא	לא	תהי	ביה	למיקטליה

N	ארום	אחונן	קרב	בשרן	הוא	ושמען	ליה	אחוי:
2755	ארום	אחונן	קריבות	בישרן	הוא	ושמעו	ליה	אחוי:
D	ארום	אח[ונן]	קריבת	בשרן	הוא	ושמעו	ליה	אחוי:
Ps	ארום	אחונא		בשרנא	הוא	וקבילו		אחוהי:

v 28

N	ועברו	גברין	מדיינין	תגרין	ודלון	ואפקון	ית	יוסף
2755	ועברו	גוברין	[ ]	תגרין	ודלון	ואסקו	ית	יוסף
D	ועברו	גברין	[מדי]ניין	תגרין	ודלון	ואסיקו	ית	יוסף
Ps	ועברו	גברי	מדינאי	מרי פרקמטיא	ונגידו	ואסיקו	ית	יוסף

N	מן	גובא	וזבנ[ו]	ית	יוסף	לסרקעין	בעשרין	סלעין
2755	מן	גובה	[ ]		יוסף	לסרקאי	בעשרין	זוזין
D	מן	גובא	[וזבנו]	ית	יוסף	לסרקיי	בעשרין	מאעין
Ps	מן	גובא	וזבינו	ית	יוסף	לערבאין	בעשרין	מעין

N	דכסף		ואובילו	ית	יוסף	מצרימה:
2755	דכסף		[ ]	ית	יוסף	למצרים:
D	דכסף		ואע[ילו]	ית	יוסף	מצרים:
Ps	דכסף	וזבנו מנהון סנדלין	ואייתיו	ית	יוסף	למצרים:

v 29

N	וחזר	ראובן	לגובא	והא	לית	יוסף	בגו	גובא	ובזע
2755	[				]	יוסף		בגובה	ובזע
D	וחזר	ראובן	לג[ובא]	והא	לית	יוסף		[בגובא]	ובזע
Ps	ותב	ראובן	לגובא ארום לא הוה עמהון למסעוד כד זבנוהי דהוה יתיב בצומא על דבלבל מצע אבוי ואזל ויתיב ביני טוורייא למהדור לגובא לאסקותיה לאבוי מאים יסב ליה אפין וכיוון דתב וחמא	והא	לית	יוסף		בגובא	ובזע

N	ית	לבושוי:
2755	ית	ל...
D	ית	לבושוי:
Ps	ית	לבושוי:

v 30

N	וחזר	לוות	אחוי	ואמר	טליא	לית		אנה	ידע	לאן
2755	[ ]	לוות	אחוי	ואמר	טלייה	לית	הוא	ואנה		לאן
D	וחזר	לות	אחוי	ואמר	טליא	לית	[הוא]	בגובא		
Ps	ותב	לות	אחוי	ואמר	טליא	ליתוהי		ואנא		

N	[אנה	הבא	ואנה	לית	אנה	ידע	לאן]	(bis) אנה	אזל:
2755	אנה								אתי:
D			ואנה	לית	אנה	ידע	להן		איזל בתר טליא ובהילין
Ps							להן	אנא	אתי והיכדין נחמי סבר

D	אפין	איעול	לות	איבא:
Ps	אפוי			דאבא:

v 31

N ונסבו ית פרגודא דיוסף ונכסו צפיר בר עזין
2755 ונסבו ית כתונה דיוסף ונכיסו צפיר בר עזים
D ונסבו ית כתנתיה דיוסף ונכסו צפיר בר עזין
Ps [ונסבו ית פרגודא דיוסף ונכסו צפיר בר עיזי

N וצבעו ית פרגודה באדמה:
2755 ואצבעו ית פרגודה באדמה:
D וצבעו ית כותנתא באדמא:
Ps ארום אדמיה דמי לדגברא וטבלו ית פרגודא באדמא]:

v 32

N ושלחו ית פרגודה מציירה דיוסף ואייתון לוות אבוהון
2755 ושלחו ית פרגודה מציירה ואייתון לוות אבוהון
D [ושלחו] ית פרגודא מ[ציירה וא]עילו [לות אבוהון]
Ps ושדרו ביד בני זלפה וביד בני בלהה ית פרגוד מצייר ואייתיוהי לות אבוהון

N ואמרין דא אשכחנן חכם כען אן פרגודה דבריך היא אי לא:
2755 ואמרין הדה אשכחנן חכום כען הא פרגודה דברך היא או לא:
D ואמרין דא אשכחנן חכם כען הא כתונתיה דברך יוסף היא אין לא:
Ps ואמרו דא אשכחנא אשתמודע כדון הפרגודא דברך היא אין לא:

v 33

N וחכם יתה ואמר הדא פרגודא דברי חיוה בישא אכלת
2755 וחכם יתה ואמר פרגודה דברי חיות ברה אכלת
D וחכים יתה ואמר כתנתיה דברי יוסף היא דא לא מתקטלא
אתקטל יוסף ברי ולא חיותא בישתא אכלת
110 וחכם יתה ואמר פרגודא דברי היא לא חיות ברא אכלתיה
Ps ואשתמודעה ואמר פרגוד דברי היא לא חיות ברא אכלתיה

N יתה קטולין אתקטל יוסף:
2755 יתה ולא מטקטלה אתקטל ברי
D יתה ארום אלא
110 ולא איתקטלה איתקטל ברי ברם חמי אנא
Ps ולא על יד בני נשא איתקטל אלא חמי אנא

D הן איתא בישה קיימא לקבליה דהיא מתילה בחיות
110 ברוח קודשא חיך איתא בישא קיימא לקבליה איתת פוטיפר שליטא
דפרעה רב ספקלטוריא והיא מתילא לחיות
Ps ברוח קודשא דאיתא בישתא קיימא לקובליה:

D ברא ברם רחיץ אנה ברבון כל עלמיא ייי דהוא משיזיב
110 ברא ברם רחיץ אנא ברבון כל עלמא דהוא משיזיב

D יתיה מן ידיה דאיתתא ומחווה יתי סבר אפוי דיוסף ברי בשלם עד דאנה בחיין:
110 יתיה מן עריותא ואחוי לי אנפוי דיוסף ברי בשלם עד דאנא בחיין:

GENESIS 38

v 16

N	וסטה	לוותה	לארחה	ואמר	הבי	כען	אעול	לוותיך
E				הא	מיתי	כען	ונזדמן	לוותיך
D								
Ps	וסטא	לוותה	לאורחא	ואמר	הבי	כדון	איעול	לותיך

N	ארי	לא	הוה	ידע	ארום	כלתה	היא [bis]	[ארום	תעול
E	ארום	לא	הווה	ידע	ארום	כלתה	היא		
D									
Ps	ארום	לא		ידע	ארום	כלתיה	היא		

N	לוותי]	ואמרת	מה	את	יהב	ל[י]	ארום	תעול	לוותי:
E		ואמרת	מה		תתן	לי	ארום	תזדמן	עמי:
D					יהיב	לי	ארום	תיעול	לותי:
Ps		ואמרת	מה		תתן	לי	ארום	תיעול	לותי:

v 17

N	ואמר	הא	אנה	אשלח	גדי	בר	עזין	מן	ענה	ואמרת
E	ואמר	הא	אנה	משלח	גדי	בר	עזין	מן	ענה	ואמרת
D	ואמר	אנה	כען	א[שלח]	גדי	בר	ע[זין]	מן	ענא	ואמרת
Ps	ואמר		אנא	<u>אשדר</u>	גדי	בר	<u>עיזי</u>	מן	ענא	ואמרת

N	אן	תתן		ערבון	עד	זמן	דתשלח:	
E	אין	תתן		ערבון	עד	זמן	די תשלח	לוותי:
D	אן	תתין	לי	ערבון	עד	זמן	די תשלח:	
Ps	אין	תתן		<u>משכונא</u>	עד		דתשדר:	

v 18

N	ואמר	מה	ערבונא	די	אתן	ליך	ואמרת	עזקתך	ושותפך
E	ואמר	מה	ערבונה	די	אתן	לך	ואמרת	עזקתך	ושושפך
D	ואמר	מא	ערבונה	די	אתן	ליך	ואמרת	עזקתך	ושושפך
Ps	ואמר	מה	<u>משכונא</u>	<u>דאתן</u>		לך	ואמרת	סיטומתך	וחוטייך

N	וחוטרך	די	בידך	ויהב	לוותה	ועל	לוותה	ועברת	מיניה:
E	וחוטרך	דאית	בידך	ויהב	לה	ואזדמן	לוותה	ועברת	ליה:
D	וחטרך	דאית	בידך	ויהב	לה	ועאל	לותה	ועברת	מניה:
Ps	וחוטרך		דבידך	ויהב	לה	ועל	לותה	ואיתעברת	ליה:

v 19

N	וקמת	ואזלת	ועברת	רדידה	מעילווה	ולבשת	לבושי	ארמלותה:
E	וקמת	ואזלת	ועברת	רדידה	מן עלוי	ולבשת	לבושי	ארמלותה:
D	וקמת	ואזלת	ועברת	רדידה	מן עלויה	ולבשת	לבושי	ארמלותה:
Ps	וקמת	ואזלת	ועדת	רדידה	מנה	ולבישת	לבושי	ארמלותה:

v 20

N	ושלח יהודה ית גדייה בר עזייא ביד רחמה עדולמייה
E	ושלח יהודה ית גדייה בר עזיה ביד חברה עדולמיה
D	ושלח יהודה ית גדי בר עזין ביד חבריה עדולמיא
Ps	ושדר יהודה ית גדי בר עיזי ביד רחמיה עדלמאה

N	למיסב ית ערבוניה מן ידא דאתתא ולא אשכח יתה:
E	למסב ערבונה מן ידיה דאנתתה ולא אשכח יתה:
D	למיסב ערבונא מן ידיה דאתתא ולא אשכח יתה:
Ps	למיסב משכונא מידא דאיתתא ולא אשכחה:

v 21

N	ושאל ית עמא דאתרא למימר אן היא נפקת ברה
E	ושאל ית עמה דאתרה למימר הן היא נפקת בר
D	ושאל ית עמה דאתרה למימר [הן] היא אתתא נפקת בר
Ps	ושאל ית אינשי אתרה למימר האן מטעיתא דהיא בסכות

N	דיתבה בפרשות ארחתה על ארחה ואמרין לית הכא אתה
E	די יתבה בפרשת ארחתה ואמרין לית לן הכה
D	דהות יתבא בפרשת אורחתא על ארחא ואמרין לא הוות הכא אי[תא
Ps	עיינן על אורחא ואמרו לא הות הכא

N	נפקת בר:
E	נפקת בר:
D	נפק]ת בר:
Ps	מטעיתא:

v 22

N	וחזר לוות יהודה ואמר לא אשכחית יתה ולחוד עמה
E	וחזר לוות יהידה ואמר לא אשכחת יתה ולהור עמה
D	וחזר לות יהודה ואמר לא אש[כח]ת יתה ולחוד [עמא
Ps	ותב לות יהודה ואמר לא אשכחיתה ואוף אינשי

N	דאתרא אמרו לית הכא אתא נפקת בר:
E	דאתרה אמרין לית לן הכה נפקת בר:
D	דאתרא] אמרו לא הות [הכה] איתא נפ[קת ב]ר:
Ps	אתרא אמרו לא הות הכא מטעיתא:

v 23

N	ואמר יהודה תסב לה דלא נהווי לביזיון הא שלחית
E	ואמר יהודה תסב לה דלא נהויה לבזזין ארום שלחת
D	ואמר יהודה תסב לה דלא נהוי לבזיון הא שלחית
Ps	ואמר יהודה תיסב לה משכונייא דילמא נהוי לגחוך הא שדרית ית

N	גדייה הדין והא כדון לא אשכחית יתה:
E	גדייה הדין ואת לא אשכחת יתה:
D	[גדיה] הדן ואת לא אשכחת יתה:
Ps	גדיא הדין ואנת לא אשכחתה:

v 24

N	והוה היך בתר תלתא ירחין ואתני ליהודה למימר
E	והווה לסוף תלתה ירחין נאתני ליהודה למימר
D	והוה לסוף [תלתא ירחין] ואתני [ליהודה] למימר
Ps	והוה בזמן תלת ירחין אשתמודעה דמעברה היא ואיתני ליהודה למימר

N	זניית תמר כלתך ולחוד הא היא מעברה בנין דזנו
E	זניית תמר כלתך ולהוד הא היא מעברה בנין דזנו
D	זנית [תמר כלתך] ולחוד הא היא מעברא בנין דזנו
Ps	זניית תמר כלתך ואוף הא מעברא לזנו

N	ואמר יהודה אפיקו יתה ותתוקד:
E	ואמר יהודה אפקו יתה ותתוקד:
D	ואמר יהודה [אפקו] יתה ותתוקד:
Ps	ואמר יהודח הלא בת כהין היא הנפקוהא ותיתוקד:

vv 25-26

N	תמר נפקת למתוקדה בנורא ובעת תלתא סהדי
E	תמר נפקת למתוקדה בעת תלתי שהדייה
D	תמר הות נפקא [למתו]קדה בנורא בעת תלתי שהדייה
110	תמר כר נפקת למיתוקדא בנורא והות בעיא לסהדיה
Ps	תמר מתאפקא לאיתוקדא ובעת תלת משכוניא

N	ולא אשכחת יתהון תלת עייני במרומיא ואמרת בבעו
E	ולא אשכחת יתהון תלת עייניה למרומייה ואמרת בבעו
D	ולא אשכחת יתהון תלת עינה למרומייא ואמרת
110	ולא אשכחת יתהון תלת עיינהא למרומא ואמרת בבעו
Ps	ולא אשכחתנון תלת עיינהא לשמי מרומא וכן אמרת בבעו

N	ברחמין מן קדמיך ייי את הוא דעני לעיקי בשעת
E	ברחמין מן קודמיך ייי אלהים עני יתי בהדה שעתה
110	רחמין מן קומך ה׳ אלהי עני יתי בהדא שעתא
Ps	ברחמין מן קדמך ה׳ עני יתי בהדא שעתא

N	עקתהון עני יתי בשעתא הדה דהיא שעת אננקי אלהא
E	דהיא שעת אנינקי
D	את [הוא יי די] עני צלות עיקיא בשעת עקתהון את עני יתי בהדא שעתא
110	דהיא שעה דאנינקי
Ps	[דהיא שעת] אננקי

N	דעני לאנינקי ואנהר עייני והב לי תלתא סהדי ואנה מקיימה
E	ואנה מקימה
D	ואנה מקימה
110	ואנא מקיימא
Ps	ואנהר עייני ואשכח תלת סהדיי ואנא מקימא

N	לך תלתא צדיקין בבקעת דורא חנניה מישאל
E	לך תלתה צדקים בבקעת דורה חנניה ומישאל
(D) 110	לך תלת[א] צדיקין בבקעת דורא חנניה מישאל
Ps	לך מן חרציי תלתא קדישיא דמקדשין שמך ונחתין לאתון נורא בביקעת דורא

N ועזריה כד נחתין בנורא יקידתא ומקדשין שמך קדישא
E ועזריה בההיא שעתה רמז ײי למיכאל מלאכה ואמר ליה
D ועזריה בה שעתה רמז ײי למיכאל ואמר ליה
110 ועזריה בה שעתא זמין קודשא בריך הוא למיכאל מלאכא ואמר ליה
Ps בה שעתא רמז קודשא בריך הוא למיכאל

N ומיד שמע ײי קל צלותה ואמר למיכאל חות הב יתהון
E חות הב יתהון לה כוון דחמת יתהון אנהרין עייניה
D חות הב יתהון לה נהרן עינא כד חמת יתהון נסבת יתהון
110 הב יתהון לה כיון דחמית יתהון אנהרן עיינהא
Ps ואנהר עיינה
ואשכחתנון ונסבית יתהון

N לה תלתא שהדוי ואנהרון עיינה וחמת יתהון ויהבת
E וטלקת תחות רגליהון דדינייה ואמרת גברה דאלין
D וטלקת יתהון קדם רגלי דייניא ואמרת גברא דאלין
110 וטלקת יתהון תחות ריגלוי דדייניא [ואמרת] גברא דאילין
Ps וטלקת יתהון קמי רגלי דיינייא ואמרת גברא דאילין

N יתהון בידוי דדינא ואמרת ליה גברא דאילין דיליה
E דידה מנה אנה מעברה על מנת יקדה ולא מפרסייה
D דידיה מנה אנא מעברא אף על גב דיקדא לית אנא מפרסיא
110 דידיה מיניה אנא מעברא על מנת יקדא ולא מפרסיא
Ps משכוניא דידיה מיניה אנא מעברא ואף על גב דאנא יקדא לית אנא מפרסמא

N מיניה אנא מעברה ואנה אף על גב דאנה יקדה לא מפרסייה
ברם שהדי דביני לביניה הוא יתן בליביה
E ליה ברם שהדה דביני לבינה יתן בלביה
D ליה ברם רחיצא אנא ברבון כל עלמיא ײי דהוא יהיב בלבה דגברא דאלין
110 ליה ברם סהדא דביני לביניה יתן בליתיה
Ps ליה ברם מרי עלמא יתן בלבביה

N למיחמי יתהון בשעתא הדה ויפרוק יתי מן דינא רבא
E למחכום יתהון דמן הנון עזקתה ושושפה וחוטרה האליין:
D דידה למחכם עזקתא ושושפא והטרא האלין:
110 למחכם יתהון למאן אינון עיזקתא ושושיפא וחוטרא האילין:
Ps דיכיר יתהום וישיזב יתי מן דינא רבא הדין וכיון

N הדין מיד קם יהודה על רגלוי ואמר בבעו מנכון אחיי ואינשי בייתי דאבא קבילו מיני טב
לי יקד בעלמא הדין באשא טפיא ולא ניקוד בעלמא דאתי דהוא אשא אכל׳ אשא טב לי
בהית בעלמא הדין דהוא עלם עביר ולא נבהת קדם אבהתי צדיקיא בעלמא דאתי וקבילו
מיני אחי ובית אבא במכלותא דאינש מיכל בה מיתכל ליה בין מכלותא טבא בין מכלותא
בישא וטובוי כל אנש דמגלי עובדוי על דנסבת פרגודה דיוסף אחי ואצבעת יתיה בדמא
דצפירא ואמרית ליעקב אכר אכר כען הא היא פרגודא דברך או לא ואנה איתמר לי כען
דמן אינון עזקתה ושותפא וחוטרא האילין מיניה אנה מעברה וזכאה היא תמר כלתי מיני
היא מעברה חס לה תמר כלתי לית היא מעברא בנין דזנו ברת קלא מן שמיא נפקת ואמרת
תריכון זכיין מן קדם ײי הוה פתגמא:

Ps דחמא יתהום יהודה אכר יתהום בכן אמר בליביה טב לי בהית בעלמא הדין דהוא עלם
עביר ולא נבהית באנפי אבהתיי צדיקייא בעלמא דאתי טב לי יקיד בעלמא הדין באישא
טפיא ולא ניקד בעלמא דאתי באישא אכלא אישא דמיכלא קבל מיכלא היא לפום דאמרית
ליעקב אבא אכר כדון פרגודא דברך לפום כן צרכית למשמע בבי דינא [אכר כדון]
למן אינון סיטומתא וחוטיא וחוטרא האלין:

v 26

N וחכם יהודה ואמר זכאה היא תמר כלתי בגין כך לא אסבת יתה לשלה ברי ולא אוסף תוב
למחכם יתה:
E כיון דחמה יתהון יהודה אמר בלביה טב לי נבהות
D כיון דחמא יהודה ית תלתי סהדוי קם ליה
110 כיון דחכם יהודה תלתא סהדוי קם
Ps ואכר יהודה ואמר זכיא היא תמר מני אתעברת וברת קלא

E בעלמה הדן ולא נבהות בעלמה דאתי טב לי יקד
D על רגלוי צוח ואמר קבילו מני אחי ואנשי ביתיה
110 על ריגלוי ואמר בבעו מנכון אחיי ואינשי ביתיה
Ps נפלת משמייא ואמרת דמן קדמי הוה פתגמא ואשתיזבו

E באשא טפייה בעלמה הדן ולא ניקד באשה אכלה אשא
D דאיבא במכלתא דאנש מכיל בה מיתכיל ליה בין מכלא
110 דאבא קבילו מיני פתגמא הדין במכילתא דאינש מכייל בארעא בה מכיילין ליה בשמיא
בין מיכלא
Ps יתהום מן דינא ואמר בגין דלא יהבתה לשלה ברי

E לעלמה דאתי וחכם יהודה ואמר זכייה היא תמר מן בגין
D טבא ובין מכלא בישא וטובוי דכל אנש דפרסין עובדוי
110 טבא ובין מיכלא בישא וטובִוי דכל אינש דאית ליה עובדין
Ps אירע יתי כדין ולא אוסף תוב למידעה במשכבא:

E כן לא יהבת לשלה ברי ולא אוסף עוד למחכום יתה:
D ט[ב לי] בהית בעלמה הדין [ולא] בהית לעלמא דאתי טב
110 טבין ולא בהית בעלמא הדין ולא בהית לעלמא דאתי טב

D לי יקד באשא טפיא ולא באשא דאכלא אשא על דנסבית
110 לי ייקד באישא טפיא ולא ייקד באישא אכלא אישא בגין דנסיבית

D כותנתיה דיוסף אחי וצבעת יתה באדמיה דצפירא ושלחית
110 פרגודיה דיוסף אחי ואצבעית יתיה בדמא דצפירא וטלמית

D יתה לות איבא ואמרית ליה חכום כען הא כותנתיה
110 לאבא ואמרית ליה חכים כען הא כתונתיה

D דברך יוסף היא דא או לא מכלא כלקבל מכלא וסדר
110 דברך הוא או לא מיכל לקביל מיכלא וסדר

D דין כלקבל סדר דין זכיא היא תמר ברתי מיני היא
110 דין לקביל סדר דין זכייא היא תמר כלתי מיני היא

D מעברא:
110 מעברא חס לה לתמר כלתי לית היא מעברא בנין דזנו
בגין כן לא יהבית יתה לשלה ברי ברת קלא נפקת מן שמיא
ואמרת תריכון אתון זכאין מן קדמי הות פתגמא ולא אוסיף תוב למחכם יתה: